

[Formanden]

Mødet fortsætter!

Kaj Poulsen (S):

Disse ændringsforslag vil, hvis de bliver vedtaget, ændre denne lovgivning, således at vi får det tvangsprægede ud af loven, forstået sådan, at der tilbage i lovforslaget kun er den positive mulighed for uddannelse, uden at de langtidsledige mister retten til arbejdstilbud.

Det er ændringsforslag, vi har fremsat på baggrund af, at den offentlige debat nu igennem længere tid har kørt på, at flertallet i denne sal har udtalt, at det, det drejer sig om, er uddannelse, det er det, der er det primære.

Vi har stillet disse ændringsforslag for at se, om flertallet mener noget med deres udtalelser om, at det er uddannelse, der er det primære. Vi må, når denne afstemning har været ført igennem, se, hvad det er, der er det primære, om det stadig væk er uddannelse eller det, som oppositionen har sagt i denne sag, er besparelser, det drejer sig om.

Bo Kristensen (KF):

Jeg skal på regeringspartierne vegne meddele, at det konservative folkeparti, centrum-demokraterne, venstre og kristeligt folkeparti ikke kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet, SF og VS.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 64 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 1, 3 og 5 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Folketingets medlemmer modtog for ca. 14 dage siden besked om, at deres omkostningstillæg ville blive hævet til 168 kr. 48 øre pr. dag.

I dag, fredag den 14. juni 1985, vil et flertal her i folketinget beslutte, at langtidsledige, hvad enten det er enlige, familieforsørgere eller enlige med børn, skal kunne klare dagen og vejen for 156 kr. 17 øre, som vel at mærke og i modsætning til folketingets omkostningstillæg er skattepligtige. Det fortæller noget om, hvilke holdninger der ligger bag dette forslag. Det fortæller noget om det menneskesyn og det livssyn, flertallet lægger for dagen.

Vi skal 50-60 år tilbage i danmarkshistorien for at finde magen til reaktioner og ondskabsfuld og ussel lovgivning, hvor hensynet til samfundets svage grupper bliver tilsidesat på en så uanstændig måde, som vi bliver vidne til her i dag. Man må forundres over, at den regering, der kom til magten for 3 år siden under sloganet »Nu skal det være lettere at være dansker«, kan gennemføre en sådan lovgivning. Men man må formode, at er man langtidsledig, betragtes man ikke af statsministeren, af regeringspartierne og af det radikale venstre som dansker. Vi må i dag konstatere, at udtrykket »Nu skal det være lettere at være dansker« kun gælder for de unge, de smukke og de rige.

De, der har tilhørt »Underdanmark«, og som i 15, 20, 25 år på arbejdsmarkedet har knoklet og stræbt efter at få et rimeligt og tåleligt liv, og som i de samme 15-25 år flittigt har medvirket til at opbygge det samfund, det Danmark, vi kender i dag, får i dag løn som forskyldt. I dag får de takken for deres indsats: 156 kr. 17 øre, der er skattepligtige.

I dag takker Schlüterregeringen dem. I dag takker den parcelhusbegeistrede hr. Erhard Jakobsen dem ved at jage dem fra hus og hjem. I dag takker det parti, der taler familiepolitik og børnepolitik, kristeligt folkeparti, dem ved at skabe utryghed, fattigdom og håbløshed for familierne, voksne og børn. Hvilket menneskesyn og hvilket livssyn repræsenterer de, der kalder sig kristelige, her?

I dag takker de såkaldt socialliberale, det radikale venstre, dem. De taler og har talt både hist og her om ligestilling, om kvinder-